

ריקי חלפון כותחת את בית הספר
הישראלי הראשון לרקדניות בטן

רקדנית בטן מלידה

המשלהבת
ריקי, בעלת ה-
חזות המזווית
האקזוטית, היא למעשה בת-תערובת, לאב
חמוצא פולני ולאם תימניה. לריקוד
הבטן הגיעה ריקי חוץ לימוד עצמי.

הקה מושתולל כשריקי עולה על ה-
הבמה. התזמורת מנעימה מנגינה מז-
רחית, מסתלסלת. "ריקי, ריקי, כואי הנה"
פולט גבר בגיל-העמידה, היושב ליד שול-
חן עגול ומנפנף בשטר של מאה לירות.
על הבמה מתפתלת ריקי ללא-הרף. הקהל
מלווה את תנועות מותניה הגמישות ב-
צעקות "יאסו, יאסו!" הכל נועצים עי-
ניים בחזה המיטלטל בתשוקה בלתי-מוסי-
תרת, ועוקבים בעניין גובר והולך אחר
פיתוליה של הצעירה שופעת-החמקים.
את ריקי מכירים במועדוני-הלילה ה-
קטנים שביפו העתיקה, בבארים של בתי-
המלון ברחוב הירקון, באולמות-קולנוע
צופים בעיירות-פיתוח וגם באולמי-
התנוות מפוארים. כולם אוהבים אותה,
כי היא רקדנית-הבטן הצברית הראשונה
מזה אלפיים שנים. ולא רק צברית, כ-יאם
אפילו אישנני-המלמחה. הוכחה ניצחת ל-
השתלבות בליבאנט.

נגני, נגני גיטארה
ריקי מנסה כוחה גם בנגינה על גיטארה
חשמלית. את מרבית הניסיונות היא
מנדיפה לעשות כשהיא ישובה על שולחנות (כמו בתמונה) בחדרי-אוכל של בתי-המלון
שבהם היא מופיעה. בלהקתה חמישה נגנים המנגנים על קנוו, עוד, טמבוק ותופים.

נסף בחזייה
ריקי באחת מהופעות
סיס בשטרות של
הסיפיים אותם מעניקים לה הצופים בעת הופעתה.
הם תוספת למשכורת אותה היא מקבלת עבור ה-

ריקוד

משלהב ויפה

אני רקדנית-בטן מלידה. מצ-
הירה ריקי המוכרת פחות בשמה
האמיתי, ריקה חלפון. ריקה נולדה כבת
בכורה במישפחה מעורבת. אביה הגיע
לארץ מפולין ואמה, ילידת תימן, נפגשה
עם בעלה-לעתיד ימים אחדים אחרי שירדה
מן המטוס, שהביא אותה ארצה על מרבד-
הקסמים. בבית המישפחה שבשכונת קריית-
שלום בדרום תל-אביב שרה, לדיברי
ריקי, אורייה מסורתית, שהושפעה בעיקר
מן האם התימנית.
נוסף ללימודים רגילים בבית-הספר ה-
עממי למדה ריקי באלט, פעמים אחדות
בשבוע. בתקופת לימודיה בבית-הספר ה-
תיכון בקריית-שלום הצטרפה, בהמלצת
מורתה הפרטית לבלט, ללהקת המחול
עניבל שם רקדה כמתלמדת יותר מארבע
שנים.

בשמות מישפחתיות היתה אמא עולה
על השולחן המרכזי ורוקדת. מספרת
ריקי, "כבר כשהייתי ילדה הצטרפתי אליה
בריקודי-הבטן הסוערים."
זאת היתה התחלה. אך ההמשך היה
מסובך הרבה יותר, והצריך עבודה קשה
ומאמצת. כי, "להיות רקדנית-בטן זה לא-
כליכך פשוט" מסבירה ריקי בת ה-24.
מגיל צעיר למדה באלט, ואחרי בתי-המיוצגות
הצטרפה כתלמידה ללהקת-המחול עניבל.
אבל למען האמת, "מתודה ריקי, אף
פעם לא היה לי חלום לרקוד כמו בלרינה.
פשוט ראיתי בלימוד יסודות הריקוד ה-
קלאסי בסיס הכרחי לרקדנות-בטן. ולהיות
רקדנית-בטן, זאת אמנות של ממש."
רק בגיל 20 העזה לעלות לראשונה
על הבמה, במועדון-לילה קטן באחד מפר-
בריה של תל-אביב. הקהל לא נתן לה
לרדת משך שעות ארוכות, וריקי ידעה
שהיא הצליחה. היא תגשים את חלומה.
מלווה בתזמורת מיוחדת עם נגני
קנוו, עוד, טמבוק, תופים וחליל-צד, מו-

„לרקוד ריקודי-בטן אפשר גם לצלילי בטהובן או ל